

PODOBANIE (21) *sb n*

Oba o oraz a jasne; e z tekstów nie oznaczających é oraz -é.

sg *N* podobani(e) (3). ◇ *G* podobania (13). ◇ *D* podobaniu (2). ◇ *A* podobani(e) (1). ◇ *I* podobani(e)m (2).

Sł stp brak, Cn s.v. przypodobam się komu, Linde XVIII w. s.v. podobać się.

1. Akceptacja w ramach jakiegoś systemu wartości (20) :

A. Przyjemność zmysłowa; radość (2) :

Zwrot: »folgować podobaniu swemu« (1): Rozgniewał fie wnet Pan iż oni śwowolnie á nie w boiázni iego/ á folguiącz podobaniu śwemu/ bráli obie żony wedle woley swoiey. RejPos 42v.

[Wyrażenie: »wesołe podobanie«: Kto naydzie Niewiaftę dobrą: naydzie rzecz barzo dobrą/ y ofięgnie wesołe podobanie od pana Boga *Ekonom* h3v.]

*Wyrażenie przyimkowe: »ku podobaniu [czemu]« (1): *SkarŻyw* 341 cf *W przen.**

W przen (1) :

*Wyrażenie: »podobanie oku« (1): Wízák y Iudyt wdowá ku podobaniu wżeteczne^{mv} oku/ vbierála fie: ále iřz to dobrym fercem/ dla Páná Bogá czyniła: grzechu niemiála *SkarŻyw* 341.*

B. Uznanie, aprobata (18) : Placitum, Zdánie/ Podobánie/ Vznánie/ Albo skazánie fędziego. *Mącz* 302a, 323d.

*podobanie czyje [w tym: pron poss (11), G sb i pron (2)] (13): A iefliżby fie theż co máło w czym wnióło od podobánia thwego/ prziyimi wdzyęcznie. RejPos Ooo5; *GórnRozm* B3. Cf *Wyrażenia przyimkowe.**

*Zwroty: [»mieć podobanie [nad kim, nad czym]« = aprobować, lubić [szyk zmienny]: Dłategořz iefzcze po wtore kařzdego fofozna naponinamy [!]/ iako wierny Ocieć ziemłky/ ktory podobania żadnego nad karaniem nie ma/ lařkawie a obyczaiem Oicowłkiem *UstKościel* c; on go niechai wřpomoże/ iefli ma podobanie nad niem. *UstKościel* 26v, 117v.]*

»przychodzić [komu] w podobanie« = być aprobowanym, lubianym (1): Bo tędzy ma przychodzić [...] Káždy człówek poczćiwy ludzyom w podobánie. RejWiz 44v.

*Wyrażenie: »podobanie Panu Bogu« (1): ktorego [przykazania] fye Gálátowye nye dżyerzeli/ z zakonu á nye z Kryřtuła fpráwyedliwołci á z podobánia pánu Bogu fukáyac *KromRozm II* k3v.*

*Wyrażenia przyimkowe: »dla podobania [komu]« (1): Trzeći fpořob iefł záchowánia dořtawác/ kiedy kto komu iefł ku rořkořzy: w czym tego trzebá przeřtrzegác/ áby dla podobánia komu przećiwko cnoćie/ á przyřtoynoćci nic fie nie wyřtępowáło. *KochCn* B3v.*

*»wedle([-a]) (a. według, a. [podług]) podobania [czyjego; w tym: swego (5)]« (8): Niechayżec fie thedy ci fżácunkarze w Ieronimie (tak iáko fie im fni o tym) według fwego podobánia kocháią *BibRadz* *4v, *5; *Fruí ingenio suo*, Wedle fwego podobánia [!] żyć. *Mącz* 137d; *RejPos* 20v; [Summa myta czeladzi [...] czyni liczby polskiej fl. 377, okrom sukna i żywnoćci wszelakiej, które pan starosta wedla podobania i wedla zasługi dawa. *LustrPom* 29; Dłategořz chrzeřt/ na żadne dny pewne abo wložone/ według podobania Kxiężei/ albo przyiaćioł/ niema być odkładan *UstKościel* 96v, 36v].*

~ Szereg: »wedle wolej, (chuci) a podobania« (4): Ex sententia alicuius dicere, Wedle wolej chuci á podobánia czyyego mówić. *Mqcz* 383a; *Stomacho suo vivere*, Wedle wolej fwey á podobánia żyć. *Mqcz* 420a; *RejAp* 166; *RejPos* 219v. ~

»z swego podobania« (1): Izem niesam zswego podobania ale zroskazania I Cesarskiey M iechac y słuzyc musiał *ActReg* 159.

»z [czyim] podobaniem« (1):

~ Szereg: »z podobaniem, z wolą« (1): Facere aliquid Muisis approbantibus, S ich podobániem/ s ich wolą. *Mqcz* 323d. ~

»za podobaniem [czyim]« (1):

~ Szereg: »za chucią i podobaniem« (1): Assensu omnium dicere, Zą chucią y podobániem káždego człowieká co mówić. *Mqcz* 383a. ~

2. *Wyrozumiałość, łagodność* (1) : placabilitas, Podobánie. *Mqcz* 302a.

Cf **NIEPODOBANIE, PODOBAĆ SIĘ**